

ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.

Πανελλήνιος Σύλλογος
Φίλων Αστρολογίας

Μάιος 2019

Τεύχος 1ο

Η Κοσμική Αστρολογία στον 21^ο Αιώνα

Ετήσιο Περιοδικό ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α
Αθήνα

Διανομή Δωρεάν

Εγκόσμια αστρολογία από τα Βαβυλωνιακά χρόνια στο σήμερα

από τον Χρήστο Άρχο M.Sc

Η γνώση του τι θα συμβεί στο κόσμο και τα μεγάλα γεγονότα που επηρέαζαν την ανθρωπότητα ήταν πάντα ένα μεγάλο θέμα ανάλυσης για τους αστρολόγους του κόσμου. Από τις κλιματικές καταστροφές και τη κατανόηση του περιβάλλοντος μας σε σύνθετους χάρτες πρόβλεψης των ηγετών του κόσμου, ο αστρολόγος προσπάθησε να επιλύσει τα μυστήρια του νυχτερινού ουρανού και να κατανοήσει τη σύνδεση του με το κόσμο μας και πως αυτός ο ουρανός μας αποκαλύπτει τι συμβαίνει στο πλανήτη μας.

Βαβυλωνιακά χρόνια

Τα αστέρια και οι πλανήτες είναι θεοί για τους Βαβυλώνιους και βέβαια στην αρχή υπήρχε μία απλή παρατήρηση και εξηγούνταν με απλούς χρησμούς για το κράτος ή για τον Βασιλιά. «Εάν ο Σαγμεγκάρ (Δίας) έρθει κοντά στον Ταύρο των Ουρανών, οι Θησαυροί της χώρας θα χαθούν και τα πρόβατα δεν θα αυξάνουν». Υπάρχουν επίσης κάποια πρώτα παραδείγματα όψεων όπως για παράδειγμα εάν το «Σύμπλεγμα των Αστεριών» (Άρης) είναι σε σύνοδο με τον Καταστροφέα (Κρόνος) εκείνη τη χρονιά θα υπάρχει λιμός. Υπάρχουν άπειρα τέτοια παραδείγματα,

όπως αν το Κοράκι (Ερμής) είναι κοντά σε ένα από τα Ψάρια θα υπάρχει αφθονία ψαριών στη Γη. Γνωρίζουμε ότι οι Σουμέριοι και ύστερα οι Βαβυλώνιοι είχαν δημιουργήσει ένα πρότυπο ζωδιακό που προσπαθούσε να εξηγήσει τους αστερισμούς με βάση τους μύθους τους και βέβαια αυτοί οι Αστερισμοί ήταν θεοί όπου κυριαρχούσαν στον Ουρανό. Μάλιστα πολλές φορές βλέπουμε ότι ο κόσμος των Βαβυλωνίων προσπαθούσε να εξηγήσει πράγματα που πολλές φορές είχαν σχέση με το κλίμα τους. Για αυτό και παρατηρούμε πάντα τον «Τον Μεγάλο» (Υδροχόος) να είναι ένας θεός που έχει θετική και αρνητική χροιά ακριβώς επειδή εκεί είχαμε τις εποχικές βροχές που μπορούσαν να φέρουν στη Γη ανανέωση αλλά και καταστροφή. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, πράγματα που δεν αντιστοιχούν στο κλίμα της Μεσοποταμίας δεν παρέμειναν και δε διατηρήθηκαν στα επόμενα χρόνια. Οι Σκοτεινές πλευρές του Διδύμου και Καρκίνου - μιας χρονικής στιγμής που ξεκινούσαν οι ξηρασίες στη Μεσοποταμία - συνδέθηκαν με την κάθοδο στο κάτω κόσμο του ενός Αδελφού και τον Αστερισμό του Καρκίνου να είναι η είσοδος των Ψυχών ακριβώς γιατί τα καλοκαίρια στη Μεσοποταμία ήταν πολύ ξηρά. Δεν επικράτησαν σε χώρες με πιο

εύκρατο κλίμα όπως η Ελλάδα, αν και οι μύθοι συνέχισαν να συσχετίζονται. Στην Αίγυπτο από την άλλη αν και δε παρατηρήθηκε τόσο μεγάλη αστρολογική σχολή γύρω από το τι θα συμβεί στο κόσμο έχουμε πάλι τους Ασπερισμούς ως Θεούς που στέλνουν μηνύματα αλλά και το πρώτο σύστημα δεκανών, ένα σύστημα όπου οι Αιγύπτιοι καθόριζαν τις ώρες τους μέσα στη μέρα.

Το Ελληνιστικό θαύμα

Με την «1η Παγκοσμιοποίηση» που συνέβη κοντά στα Χρόνια του Μέγα Αλέξανδρου, Βαβυλώνιοι Αστρολόγοι ανοίγουν σχολές στην Ελλάδα και σιγά σιγά η σύνδεση της Ελλάδας με την Αίγυπτο (κατά τη δυναστεία των Πτολεμαίων) οδηγούν στο μεγάλο Ελληνιστικό θαύμα, όπου η Παράδοση της Βαβυλώνας και της Αιγύπτου έρχονται σε επαφή με την επιστημονική σκέψη των Ελλήνων. Αυτό οδηγεί για πρώτη φορά σε ένα σύστημα που είχε σκοπό να προβλέψει τι θα συμβεί στο κόσμο. Ο Πτολεμαίος μέσα από τις εκλείψεις και της Σεληνιακές φάσεις προσπαθούσε να προβλέψει το καιρό, τις τιμές και νίκες και άλλα πράγματα αρκετά σημαντικά για τον Κόσμο και την εγκόσμια πολιτική σκηνή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Στις εκλείψεις που χρησιμοποιούσε για να προβλέψει κοιτούσε μόνο τις ορατές εκλείψεις, το ζώδιο, τους Κυρίαρχους αυτής και τη διάρκεια της έκλειψης. Για να μπορέσει να προβλέψει σε συγκεκριμένες περιοχές είχε τις ζώνες τους Πλάτους όπου και εξυπηρετούσαν, να μπορέσει να βρει ποια περιοχή θα είναι αυτή που θα επηρεαστεί από μία καταστροφή ή από ένα ευτυχές γεγονός. Η Πτολεμαϊκή χωρογραφία έπαιξε πολύ μεγάλο ρόλο και κατά τη διάρκεια όλου του Μεσαίωνα με συγκεκριμένες περιοχές στο κόσμο να κυριαρχούνται από συγκεκριμένα ζώδια όπου έφερναν και τα ανάλογα γεγονότα. Μία δύσκολη κατάσταση στο ζώδιο του Τοξότη θα έφερνε συνήθως προβλήματα στην σημερινή Ισπανία και νότια Γαλλία. Η Ελλάδα από την άλλη αποτελούνταν από τα ζώδια της Παρθένου, Ταύρου και Αιγόκερου. Μεγάλη αστρολογική σημασία για το τι θα συμβεί στο κόσμο είχαμε από τον Πτολεμαίο όταν εμφανιζόταν κομήτης που μπορούσε να δηλώσει την άνοδο ενός ηγέτη η το θάνατο ενός σημαντικού προσώπου. Η Ελληνιστική αστρολογία όμως δε περιορίστηκε μόνο στον Πτολεμαίο, υπάρχουν αρκετές πηγές που μας μιλάνε για την προσπάθεια της Ελληνιστικής να προβλέψει γεγονότα στο κόσμο. Στο κύκνειο άσμα της Ελληνιστικής εποχής και της Βυζαντινής ύπαρξης στη Μέση ανατολή έχουμε τον Θεόφιλο από την Έδεσσα, όπου μετά από αιώνες εξέλιξης της Αστρολογίας στη Λεκάνη της ανατολικής Μεσογείου, μας μιλάει με πολύ συγκεκριμένα πράγματα για το τι θα συμβεί στο κόσμο: από το ποιος θα νικήσει σε ένα πόλεμο με τον κυβερνήτη και τον 1ο οίκο να είναι αυτός που ξεκινά τον πόλεμο, τον 2ο τους συμμάχους του και τον 7ο το κράτος που δέχεται επίθεση και τον 8ο τους συμμάχους του αμυνόμενου, μέχρι εάν ο κλήρος της τύχης πλησιάζει τον

κυβερνήτη της ώρας οπότε και τότε θα νικήσει ο επιτιθέμενος. Ταυτόχρονα έχουμε κλήρους για τον Βασιλιά και για τον Κόσμο, ενώ αν ο Άρης περνά από τον Κριό στο 2ο δεκανό του, τότε θα έχουμε ξηρασία του αέρα και στα βόρεια πλάτη ζέστη και καταστροφή ενώ στα νότια ένα θερμό χειμώνα!

Βυζαντινοί Αστρολόγοι

Η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία συνέχισε τη Παράδοση και οι Αστρολόγοι δούλευαν για το κράτος μέχρι και την Αραβική πλημμυρίδα. Υπάρχουν αρκετοί Αστρολόγοι που ζουν στο Παλάτι αλλά ιδιαίτερα πάρα πολλοί αστρολόγοι που ζουν ακόμη την Αίγυπτο και την Περιοχή του Λιβάνου και της Παλαιστίνης, όπως τα ονομάζουμε σήμερα. Ο Στέφανος από την Αλεξάνδρεια κλήθηκε από τον Αυτοκράτορα Ηράκλειτο για να προβλέψει και να βοηθήσει τον Αυτοκράτορα στην Κωνσταντινούπολη ενώ υπάρχουν χάρτες που προσπαθούν να ερμηνεύσουν την Αραβική επέλαση με τις περισσότερες προβλέψεις να μιλάνε για σίγουρη νίκη των Αράβων στα περισσότερα μέτωπα. Μάλιστα χωρίς να είμαστε ακόμη σίγουροι υπάρχει το ωροσκόπιο του Ισλαμ το οποίο φτιάχτηκε για την 7η Ιουνίου του 617 γύρω στις 2:15 UT, όπου ο Στέφανος προσπάθησε να ερμηνεύσει. Αν και η Αστρολογία συνεχίζει να υπάρχει στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία οι απώλειες της Αιγύπτου και του Λεβάντες οδηγούν την Αυτοκρατορία σε ένα περιορισμό πόρων και έρευνας που ξεπεράστηκε από το 850 μ.Χ και έπειτα. Η Αστρολογία στα Χρόνια των Κομνηνών και των Παλαιολόγων ακμάζει και έχουμε τον Ιωάννη Τζέτζη όπου στο Βιβλίο του που έγραψε για τη Γερμανίδα γυναίκα του Αυτοκράτορα για να καταλάβει την Ελληνική παιδεία μιλάει για το πως η Ιλιάδα είναι στην ουσία αλληγορίες πλανητικών φαινομένων και πως πραγματικές αστρολογικές όψεις που συνέβησαν στο μακρινό παρελθόν είναι στα γεγονότα που συνέβησαν ανάμεσα σε πραγματικούς ήρωες.

Οι Άραβες συνεχίζουν τη παράδοση

Οι Άραβες δανείστηκαν την Αστρολογία των Περσών, Ελλήνων και Ινδών και προχώρησαν την Αστρολογική επιστήμη ένα βήμα παραπέρα. Η Αραβική βιβλιογραφία για την εγκόσμια αστρολογία είναι τεράστια και ιδιαίτερα σημαντική. Εδώ βλέπουμε για πρώτη φορά τη τεράστια σημασία των Συνοδικών Κύκλων του Δία και του Κρόνου όπου έπαιζαν και μέχρι σήμερα παίζουν τεράστιο ρόλο για την ερμηνεία ενός χάρτη σε εγκόσμιο επίπεδο. Σταδιακά ο χάρτης που παίζει μεγαλύτερο ρόλο για την πρόβλεψη του κόσμου δεν είναι το Χειμερινό Ηλιοστάσιο που το χρησιμοποιούσαν ιδιαίτερα στα Βαβυλωνιακά χρόνια αλλά η εαρινή Ισημερία. Ο Abumasar στο βιβλίο των Λουλουδιών έχει μία ολοκληρωμένη πραγματεία για το πως μπορούμε να προβλέψουμε τι θα συμβεί σε μία

χρονιά ανάλογα με την Εαρινή ισημερία. « Αν ο Ήλιος κάνει όψη με το Κρόνο δεν θα έχουμε πόλεμο αλλά οι πλούσιοι θα έχουν διχόνοιες και δυσκολίες μέσα στα συμβούλια των Κρατών» . Ολοκληρωμένες προβλέψεις έχουμε για εγκόσμια θέματα όπως η πείνα, η ασθένεια και οι σεισμοί: Ο Κρόνος είναι ο Πλανήτης των σεισμών και όταν είναι σε κατάλληλες θέσεις στα ζώδια της Γης φέρνει και τους μεγαλύτερους σεισμούς! Οι Άραβες έδιναν πολύ μεγάλη σημασία στις τριπλότητες των συνόδων του Δία και του Κρόνου. Ο AbuMa'Shar έχει ολόκληρη πραγματεία για το πως οι σύνοδοι Δία και Κρόνου στα τέσσερα στοιχεία θα προκαλέσουν συγκεκριμένα γεγονότα στο κόσμο. Το έργο βέβαια των Αράβων στη συνέχεια το επεκτείνουν και οι Οθωμανοί όπου συνεχίζουν ιδιαίτερα την αστρολογική εγκόσμια παράδοση σε σχέση με τον Σουλτάνο και πως θα εξελιχθεί το πεπρωμένο του πάλι με βάση την Εαρινή ισημερία. Στην Αραβική Αστρολογία ιδιαίτερα από τους Πέρσες αστρολόγους Masha'allah και AbuMa'shar βλέπουμε την ανάπτυξη για την πρόβλεψη στην εγκόσμια αστρολογία της τεχνικής των ανιουσών αλλά και συστήματα χρονοκρατοριών για να μπορεί να καταλάβει ο άρχοντας της περιόδου τι θα του συμβεί!

Η Αστρολογία επιστρέφει στη Δύση

Μετά το 1000μ.χ η Δύση αρχίζει και βρίσκει ξανά τον εαυτό της και μαζί με τις υπόλοιπες επιστήμες αρχίζει και εξελίσσεται πάλι και η εγκόσμια αστρολογία. Ο Bonatti στο βιβλίο του απαριθμεί εκατοντάδες κανόνες για το πως θα πρέπει να προβλέψουμε γεγονότα που θα συμβούν στο κόσμο. Μιλάει για τις σημαντικές συνόδους που συμβαίνουν και τι γεγονότα μπορούμε να διαβάσουμε από αυτές. Η σύνοδος του Άρη – Κρόνου είναι που θα πέσουν οι δυσκολίες το επόμενο διάστημα ενώ έχουμε τη σημαντική πάλι σύνοδο του Δία – Κρόνου όπου καθορίζει την εξέλιξη του Κόσμου. Μετά αναλύει επίσης τις συνόδους του Ηλίου και μιλάει ακόμη πιο συγκεκριμένα για τη Νέα Σελήνη. Η πρώτη μάλιστα Νέα Σελήνη μετά την Εαρινή ισημερία θα πρέπει να πούμε ότι από τα Ελληνιστικά χρόνια είχε ιδιαίτερη σημασία. Για ακόμη μία φορά μιας και τη γνώση τους οι Δυτικοί τη πήραν σε μεγάλο βαθμό από τους Άραβες επειδή τη διατήρησαν, βλέπουμε ότι ο Κυρίαρχος της Χρονιάς παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο. Οι Αστρολόγοι της Αναγέννησης μάλιστα και του Διαφωτισμού συνέχισαν με πραγματείες για το πως μεγάλες καταστροφές στο κόσμο όπως ο Μαύρος Θάνατος που σκότωσε το 1/3 του μεσαιωνικού κόσμου εξηγούνται αστρολογικά. Βέβαια όπως και από την εποχή του Πτολεμαίου έτσι και τώρα οι Ευρωπαίοι αστρολόγοι προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν την αστρολογία επίσης για να μπορέσουν να προβλέψουν τα καιρικά φαινόμενα και πως μπορούν τα άστρα να μας αποκαλύψουν σημαντικές καταστροφές από αυτά.

Η Εγκόσμια αστρολογία σήμερα

Η Εγκόσμια μοντέρνα αστρολογία ξέχασε πολλά στο δρόμο της αλλά βρήκε άλλες λύσεις για να μπορέσει να προβλέψει τα σημαντικά γεγονότα. Αστρολόγοι στις πραγματείες τους για την εγκόσμια αστρολογία όπως ο Green, Leo και Raphael δίνουν αρκετές πληροφορίες για τον κάθε πλανήτη σε ζώδιο και οίκο τη σημαίνουν αλλά λείπει η πολυπλοκότητα της παραδοσιακής αστρολογίας κάτι που τα τελευταία χρόνια αρχίζει και διορθώνεται. Τα βιβλία και των τριών σημαντικών αστρολόγων δίνουν ιδιαίτερη έμφαση επίσης στις Εκλείψεις και ιδιαίτερα σε πιο δεκανό γίνονται ενώ μεγάλος προβληματισμός παρουσιάστηκε από τον Charles Carterόπου στην Εισαγωγή του για την Πολιτική Αστρολογία προσπαθεί να βρει λύσεις γιατί οι Αστρολόγοι δε μπόρεσαν να προβλέψουν τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο- όταν Αστρολόγοι της Ελληνιστικής και Αραβικής περιόδου είχαν τόσο επιτυχημένες προβλέψεις για τους Βασιλείς τους θα πρέπει εμείς να σημειώσουμε. Στα μέσα του 20ου αιώνα όπου σταδιακά μετά το μεγάλο κενό της κρίσης της βιομηχανικής εποχής για την Αστρολογία αρχίζει να εξελίσσεται η εγκόσμια αστρολογία και αρχίζει και βρίσκει πλήρως τον εαυτό της με τις Νέες Σελήνες και Εκλείψεις ως σημαντικότερο εργαλείο, τις μεγάλες συνόδους, τις στάσεις πλανητών, τους Κομήτες και τις μεταβάσεις πλανητών στα ζώδια. Το ότι βρέθηκαν 3 ακόμη πλανήτες μας έφερε σε μία μεγαλύτερη κατανόηση των μεγαλύτερων κύκλων της ζωής και ο Ουρανός έγινε δείκτης επαναστάσεων, ο Ποσειδώνας πνευματικής αφύπνισης και ο Πλούτωνας θανάτου και μεταμόρφωσης. Αστρολόγοι όπως ο Barbault έγραψαν πραγματείες για τους μεγάλους κύκλους των πλανητών και πως αυτοί επηρεάζουν το κόσμο μας. Η μεγάλη σημασία της οικονομίας στον κόσμο μας οδήγησε σε ακόμη πιο ριζοσπαστικές και εκπληκτικές ανακαλύψεις όπως αυτές του του Gann, Kondratieff και Bradley αλλά και με έρευνες από μοντέρνους αστρολόγους για πράγματα που μέχρι στιγμής δε ξέραμε καν όπως ο Χείρωνας, η Σέντνα και άλλα πλανητικά σώματα.

Το σίγουρο είναι ότι η καλύτερη γνώση του παρελθόντος αλλά και η σωστή έρευνα με τα εργαλεία που έχουμε σταδιακά θα μας βοηθήσει να μπορέσουμε να έχουμε ένα πολύ λαμπρό μέλλον για την Εγκόσμια αστρολογία!

Βιβλιογραφία

Barbault Andre (2016). Planetary Cycles. The Astrological Association

Bonatti Guido (2010). Bonatti on Mundane Astrology. Cazimi Press

Campion Nicholas (2004). The book of World Horoscopes. The Wessex Astrologer

Chase Doan Doris (1984). Accurate World Horoscopes. American Federation of Astrologers.

Dykes Benjamin (2017). Astrological Works of Theophilus of Edessa. Cazimi press

Green, Raphael, Carter (2004). Mundane Astrology. Astrology Classics

Holden James (2008). Five Medieval Astrologers. American Federation of Astrologers

Magdalino Paul & Mavroudi Maria (2006). The occult Sciences in Byzantium. La Pomme d'or Geneva

Mikula Patrick (2012). Gann's Scientific Methods Unveiled. Mikula Forecasting

White Gavin (2014). Babylonian Star – Lore. Solaria Publications

Πτολεμαίος Κλαύδιος (1992). Δωδέκατος και Δέκατος Τρίτος τόμος: Τετράβιβλος, Κάκτος

Μονοήμερη Εκδρομή ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α. (Βραυρώνα/ Πόρτο Ράφτη) Σεπτέμβριος 2018